Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

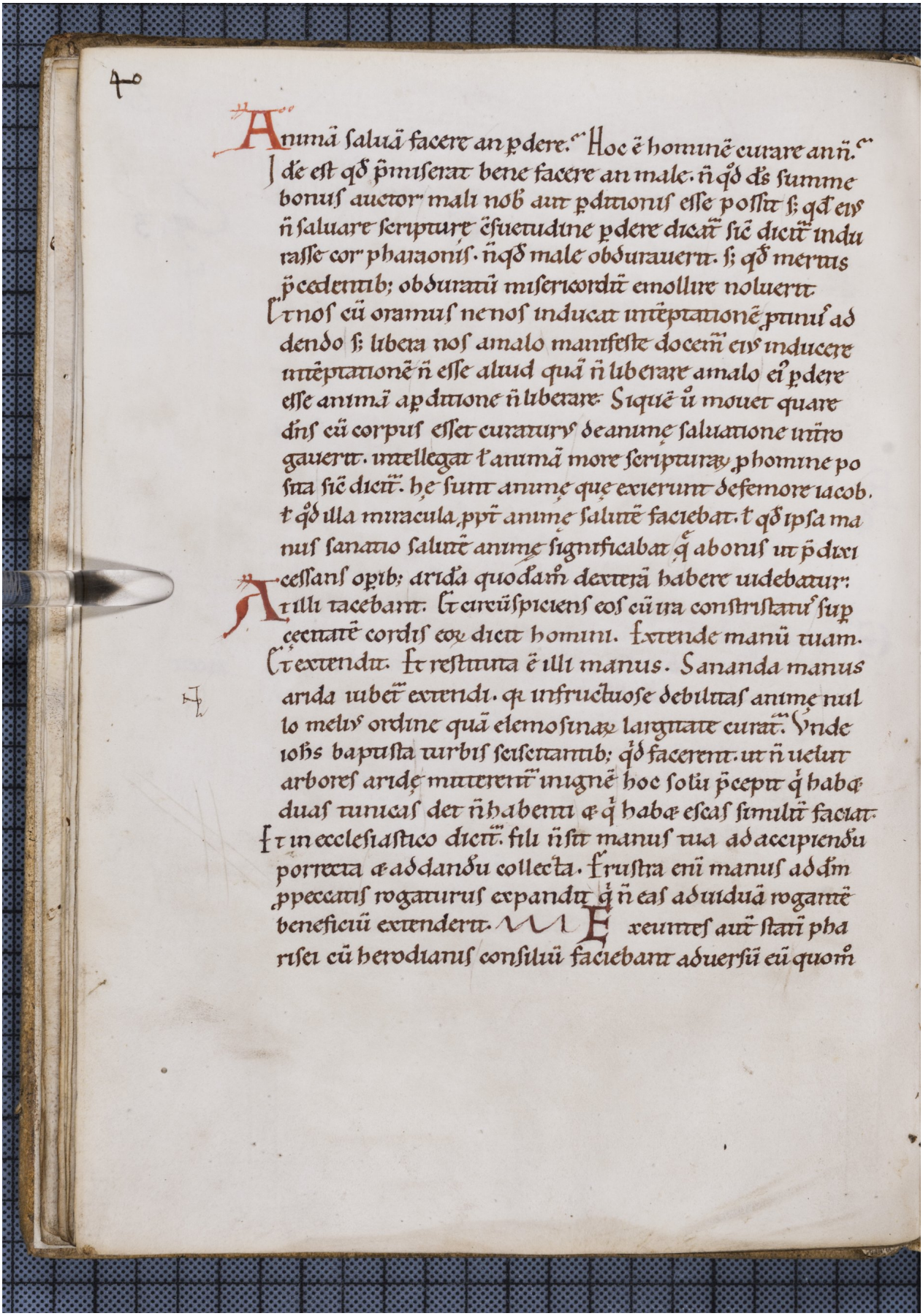

40

Animā saluā facere an pdere. Hoc ē hominē curare an ñ.
Idē est qd pmiserat bene facere an male. ñ qd ds summe
bonus auctor mali nob aut pditionis esse possit s; qd eis
ñ saluare scripturē ēsuetudine pdere dicat sic dicit indu
rasse cor pharaonis. ñ qd male obdurauerit. s; qd meritis
pcedentib; obduratū misericordē emollire noluerit
Et nos cū oramus ne nos inducat intēptationē primū ad
dendo s; libera nos a malo manifeste docem eis inducere
intēptationē ñ esse aliud quā ñ liberare a malo ei pdere
esse animā a pditione ñ liberare. Siquē ū mouet quare
dns cū corpus esset curaturus de animę saluatione intro
gauerit. intellegat t animā more scripturarū phomine po
sita sic dicit. hę sunt animę quę exierunt de femore iacob.
t qd illa miracula ppt animę salutē faciebat. t qd ipsa ma
nus sanatio salutē animę significabat q abonus ut pdixi
cessans opib; aridā quodam dexterā habere uidebatur.
Et illi tacebant. Et circūspiciens eos cū ira constristatus sup
cecitatē cordis eorū dicit homini. Extende manū tuam.
Et extendit. Et restituta ē illi manus. Sananda manus
arida iubet extendi. q infructuose debilitas animę nul
lo melius ordine quā elemosinarū largitate curat. Vnde
iohs baptista turbis seiscitantib; qd facerent. ut ñ uelut
arbores aridę mitterent inquit hoc solū pcepit q habē
duas tunicas det ñ habenti et q habē escas similē faciat.
Et in ecclesiastico dicit. fili ñ sit manus tua ad accipiendū
porrecta et addandū collecta. Frustra enī manus addm
ppeccatis rogaturus expandit q ñ eas ad uidua rogantē
beneficiū extenderit. Exeuntes autē stati pha
risei cū herodianis consiliū faciebant aduersū eū quom